

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. március 25.
Nagyböjt 5. vasárnapja

Látni szeretnénk

A mai vasárnapon lélekben mi is odaállunk azon görögök közé, akik elzarándokoltak Jeruzsálembé, hogy részt vegyenek a húsvéti ünnepeken, és a mi szívünkben is megfogalmazódik a vágy: „**Látni szeretnénk Jézust!**” (Jn 12,21). És az idős Simeonnal szeretnénk örülni, aki egykor örvendezett, amikor szemei meglátták a Megváltót.

Biztosak lehetünk benne, hogy a görögök nem csupán kíváncsiságból akarnak Jézussal találkozni. A vallásos meggyőződés vezeti őket abban, hogy „Istent imádva” részt vegyenek a vallási ünnepen, és a vallásos buzgóság indítja őket arra is, hogy Jézust keressék. Amíg a zsidók közül sokan ellenségesen viselkednek Jézussal szemben, úgy tűnik, hogy ezek a görög hívők, hittel és jóakarattal keresik őt. János evangélista nem jegyzi le, hogyan zajlott le a találkozás, mert a történet megemlékezésével talán az lehetett a szándéka, hogy szembeállítsa a Jézusban hívők és a hitetlenek magatartását.

A nagyböjt vége felé közeledve, nekünk is be kell állnunk valamelyik csoportba. Ha Jézus mellé szeretnénk állni, akkor ne csupán a kíváncsiság vezessen minket! Arra sincs most szükség, hogy nagy szóval, hangos esküvel megfogadjuk,

hogy mi sosem fogjuk elhagyni vagy megtagadni Urunkat. Elegendő, ha ez a nagyon egyszerű vágy ott van a szívünk mélyén, és őszinte hittel tudjuk kimondani, hogy látni szeretnénk Jézust, találkozni szeretnénk vele, hallgatni akarjuk őt, és követni akarjuk őt a szenvedések útján is.

Követni szeretnénk

Két hét van már csak Húsvét ünnepeig, s ezen idő alatt el fog dőlni, hogy mi a szándékunk.

Ha minden nap kimondjuk szívünk vágyát, hogy „látni szeretnénk Jézust” és minden nap odaállunk a kereszthordozó Jézus mellé, és azt mondjuk neki, hogy „követni szeretnénk téged, Urunk”, akkor komoly lehet a szándékunk. De ha feladjuk szívünknek ezt az őszinte vágyát, akkor könnyen azok között találhatjuk magunkat, akik szitkozódva, gúnyolódva nézik a Golgotára menő Jézust, vagy éppen értetlenül szemlélik az eseményeket.

Ha tényleg belegondolunk azokba a szenvedésekbe, amelyeket megváltásunkért vállalt a mi Urunk, akkor nem

maradhatunk kívülálló. Értünk, a mi üdvösségünkért vállalt szenvedése és halála indítson minket arra, hogy felveszük keresztünket, s övele visszük azt nap, mint nap. Aki kitart Jézus mellett a kereszthordozásban, vele fog majd részesülni a feltámadásban is. Kérjük Jézust a nagyböjt hátralévő idejében: Uram, taníts engem a kereszthordozásra!

A kereszttúti imádság kiválóan alkalmas arra, hogy átéljük Jézus szenvedésének állomásait. Ugyanakkor segít minket a döntésben, hogy vállaljuk-e a Jézushoz való tartozást. El kell döntenünk, hogy kitartóak vagyunk-e a Krisztus keresésben és követésben, vagy visszafordulunk már az első állomásnál. Ki fog derülni, hogy csak a kíváncsiság hajt bennünket, vagy tényleg látni és követni akarjuk-e őt?

Vezess az üdvösségre!

Urunk, Jézus Krisztus! Szívünk nemes szándékkal keresünk téged, mert evangéliumodban felismertük az örök élet tanítását.

Az evangélium szerint élve akarunk követni téged, mert egyedül a te tanításod és személyed követésre méltó. Nem adjuk életünket látszat-igazságok szolgálatára, hanem evangéliumod teljes igazságát, mint igazi örömhírt akarjuk hirdetni azoknak, akik tévedéseik után életünk értelmét keresik. Ismerjék fel ők is, hogy te vezetsz bennünket az örök üdvösségre!

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Nagyböjt 5. vasárnapja	Hétfő, Urunk születésének hírüladása	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Virágvasárnap
Jer 31,31-34 Zsid 5,7-9 Jn 12,20-33	Iz 7,10-14; 8,10 Zsid 10,4-10 Lk 1,26-38	Szám 21,4-9 Jn 8,21-30	Dán 3,14-20.91-95 Jn 8,31-42	Ter 17,3-9 Jn 8,51-59	Jer 20,10-13 Jn 10,31-42	Ez 37,21-28 Jn 11,45-57	Iz 50,4-7 Fil 2,6-11 Mk 14,1-15,47